

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723200271
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5723200271.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci navrhovateľa: P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX P., právne zastúpeného spoločnosťou JELENČÍK A PARTNERI advokátska kancelária, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Tatranská 49, 841 06 Bratislava, IČO: 47 245 042, proti odporcovi: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 5C/5/2023-19 zo dňa 08.02.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. mení tak, že odporcu poučuje o možnosti podať žalobu vo veci samej proti navrhovateľovi, ktorou sa bude domáhať uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť mu dlžné sumy zo Zmluvy o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a zo Zmluvy o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, ktoré boli uzavreté medzi navrhovateľom a L. X., a.s. za účelom uspokojenia ním deklarovaných pohľadávok, ktorých uspokojenia sa domáhal na základe Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zostáva nedotknuté.

III. Navrhovateľovi sa priznáva voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Martin (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) uložil odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva zo zrážky zo mzdy navrhovateľa vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a z Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, uzavretých medzi navrhovateľom a L. X., a.s., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, uzavretých medzi navrhovateľom a L. X., a.s. (výrok I. napadnutého uznesenia), odporcovi uložil povinnosť oznámiť do 3 dní od doručenia tohto uznesenia zamestnávateľovi navrhovateľa spoločnosti Mobis Slovakia, s.r.o., so sídlom MOBIS ulica 1, 013 02 Gbeľany, IČO: 35 876 557, aby nevykonával zrážky zo mzdy navrhovateľa podľa dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Zmluvy o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008 uzavretých medzi navrhovateľom a spoločnosťou L. X., a.s. (výrok II. napadnutého uznesenia) a súčasne uložil

navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal na súde voči odporcovi žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, uzavretých medzi navrhovateľom a L. X., a.s. (výrok III. napadnutého uznesenia).

2. Súd prvej inštancie ustálil, že medzi navrhovateľom a spoločnosťou L. X., a.s. boli uzavreté Zmluvy o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, pričom z obsahu týchto zmlúv zistil, že navrhovateľ pri uzavretí zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti a zmluvy uzatvoril ako fyzická osoba. Poukázal na body 4 uvedených Zmlúv o úvere, podľa ktorých podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvorili Dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s článkom 5 bod 5.3 OP pre úver (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver“). Súd prvej inštancie súčasne ustálil, že odporca listom zo dňa 15.09.2022 informoval navrhovateľa o aktuálnej výške jeho dlhu, ktorý ku dňu 15.09.2022 predstavoval sumu vo výške 4.303,13 eur, a že v nadväznosti na žiadosť zamestnávateľa navrhovateľa, odporca listom zo dňa 28.11.2022 vo veci vykonávania zrážok zo mzdy voči navrhovateľovi zaslal zamestnávateľovi navrhovateľa vyjadrenie, obsahom ktorého boli predmetné Zmluvy o úvere, v rámci ktorých boli medzi stranami uzavreté Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie súčasne upriamil pozornosť na to, že podľa výplatnej pásky navrhovateľa za mesiac november 2022 a december 2022, mu jeho zamestnávateľ vykonal zrážky zo mzdy v celkovej výške 106,99 eur. Z predložených zmlúv o úvere mal za nesporné, že ide o spotrebiteľské zmluvy, ktoré majú formulárový charakter a boli veriteľom vopred koncipované a následne dlžníkovi predkladané, a na ktoré sa vzťahujú právne predpisy upravujúce spotrebiteľské vzťahy. Poukázal na bod 4. predmetných zmlúv o úvere, v ktorom bolo medzi účastníkmi zmluvy dojednané zabezpečenie uspokojenia pohľadávky zrážkami zo mzdy. Toto dojednanie považoval súd prvej inštancie za všeobecné, pričom jeho znenie bolo vopred pripravené ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa mu javilo, že nespĺňa náležitosti § 551 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka je možné za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy, avšak takáto dohoda musí spĺňať všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch a okrem označenia veriteľa, dlžníka a platiteľa mzdy musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Poukázal na to, že týmito aspektmi sa bude zaoberať až pri rozhodovaní vo veci samej, avšak za danej situácie, keď je platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy spochybnená relevantnými skutkovými tvrdeniami, v dôsledku čoho sa stal nárok odporcu sporným, mal súd prvej inštancie za to, že dôvod na dočasnú úpravu pomerov strán je nepochybne daný. V tejto súvislosti poukázal na to, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnil aj námietku premlčania pohľadávky vyplývajúcej zo Zmlúv o úvere, keď v danej veci zo Zmluvy o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 osvedčil, že celý úver a teda posledná splátka úveru bola splatná dňa 16.10.2012 a zo Zmluvy o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008 mal za osvedčené, že celý úver, a teda posledná splátka úveru bola splatná dňa 13.01.2013, a teda premlčacia doba celého úveru začala plynúť nasledujúci deň po uplynutí splatnosti poslednej splátky úveru, z čoho vyvodil domnienku, že pohľadávky z predmetných zmlúv boli ku dňu vykonania zrážky zo mzdy v mesiaci november premlčané. Na základe uvedeného dospel k záveru, že podmienka dôvodnosti nároku bola splnená tým, že odporca už požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom v zmysle § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ získava právo na výplatu zrážok proti platiteľovi mzdy už okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila, pričom v zmysle predložených výplatných pásek navrhovateľa je zrejmé, že zamestnávateľ navrhovateľa už vykonal zrážky zo mzdy, keď z novembrovej a decembrovej mzdy zrazil zrážku v celkovej výške 106,99 eur. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy súd prvej inštancie vzhliadol v skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy, na podklade ktorej sú vykonávané zrážky zo mzdy navrhovateľa, je všeobecná, neobsahuje špecifikáciu pohľadávky tvoriacej zabezpečovaný nárok, čím sa odporca môže domôcť aj uspokojenia nárokov mimo istiny a zákonného príslušenstva, pričom zrážky zo mzdy sú vykonávané na základe zmluvných podmienok, ktorých prijateľnosť, a teda aj platnosť navrhovateľa v podanom návrhu spochybnil. Dospel k záveru, že je tu daná dôvodná obava, že kým by došlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej, budú zrážky zo mzdy už vykonané v celom rozsahu, a to aj nad rámec istiny a zákonného príslušenstva. Za daných okolností súd prvej inštancie považoval za odôvodnené nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle návrhu navrhovateľa, a to do právoplatného

skončenia konania vo veci samej, predmetom ktorého bude posúdenie platnosti, resp. neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy. Súčasne rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrh v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom o trovách konania rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal navrhovateľ riadne a včas odvolanie, a to konkrétne proti výroku III. napadnutého uznesenia z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odvolaní primárne navrhovateľ namietal nepreskúmateľnosť výroku III. napadnutého uznesenia, keď mal za to, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nijako neodôvodnil výrok III. Navrhovateľ uviedol, že v danom prípade boli splnené podmienky podľa § 336 ods. 1 druhá veta CSP, kedy súd prvej inštancie nemal vo výroku III. napadnutého uznesenia ukladať povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, nakoľko je daný predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Navrhovateľ s poukazom na úpravu § 53, § 54, § 54a a § 101 Občianskeho zákonníka vyslovil predpoklad, že odporca by pri súdnom prieskume jeho údajného nároku na plnenie zo zmlúv o úvere, či už z pohľadu neprijateľnosti podmienok, nepreukázaného postúpenia pohľadávky a najmä vznesenej námietky premlčania, nebol úspešný, a teda by navrhovateľ nebol zaviazaný na plnenie. Má za to, že jediný spôsob ako sa tejto situácii mohol odporca vyhnúť a dosiahnuť plnenie, ktoré mu navrhovateľ odmieta dobrovoľne plniť, je práve cez zrážky zo mzdy, ktoré zamestnávateľ neposudzuje a zároveň sa k nim nevyžaduje ani súhlas zamestnanca, v tomto prípade navrhovateľa. Navrhovateľ má za to, že práve zastavením týchto zrážok zo mzdy, ktoré sa realizovali na základe neprijateľnej podmienky, mimo dohľadu súdu a uspokojovali sa nimi cca 10 rokov premlčané pohľadávky, sa dosiahne a už aj dosiahla trvalá úprava pomerov medzi stranami prezumovaná § 336 ods. 1 druhá veta CSP.

3.1. Navrhovateľ má za to, že medzi stranami došlo k zániku spornosti, keď dňa 09.02.2023, t.j. deň nasledujúci po vydaní napadnutého rozhodnutia, odporca vrátil navrhovateľovi finančné prostriedky, ktoré zamestnávateľ zrazil zo mzdy navrhovateľa v prospech odporcu a tiež zamestnávateľ oznámil navrhovateľovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu, že nebude pokračovať v ďalších zrážkach zo mzdy navrhovateľa. Za tohto stavu, kedy konanie odporcu a aj zamestnávateľa išlo nad rozsah povinností uložených výrokom I. a II. neodkladného opatrenia, považuje navrhovateľ za nehospodárne, aby bol on a vlastne aj odporca nútený viesť meritórny spor, keď medzičasom odporca od svojho protiprávneho konania upustil a dokonca aj navrhovateľovi vrátil neoprávnene získané plnenia.

3.2. Navrhovateľ poukázal na to, že je daná neprípustnosť určovacej žaloby a absencia pasívnej vecnej legitímácie, keď súd prvej inštancie výrokom III. napadnutého uznesenia mu uložil povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté medzi ním a L. X., a.s. Podľa jeho názoru takáto žaloba by však bola v rozpore s § 137 písm. c) a d) CSP, a preto by nemala z týchto procesných dôvodov šancu na úspech, nakoľko podľa Civilného sporového poriadku určovacie žaloby nemajú znieť na neplatnosť právneho úkonu, v tomto prípade dokonca len časti právneho úkonu, ale na určenie či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem alebo inej právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo v danom prípade v súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy nevyplýva (v danej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/69/2021 zo dňa 29. decembra 2022). Navrhovateľ má za to, že okrem procesnej neprípustnosti takejto žaloby je daná aj otázka pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko odporca mu a ani jeho zamestnávateľovi nepreukázal, že by bola na neho postúpená akákoľvek pohľadávka voči nemu zo strany L. X., a.s., pričom uvedený stav platí dodnes. Má za to, že ak by aj bol nútený podať určovaciu žalobu o neplatnosť časti zmlúv o úvere, ktoré uzavrel so spoločnosťou L. X., a.s. (aktuálne XXX.X., a.s.), tak nepozná dôvod a napadnuté uznesenie v tom neponúka žiadne odpovede, prečo by takáto žaloba za súčasného stavu mala smerovať voči odporcovi ako to uviedol v III. výroku súd prvej inštancie a nie voči spoločnosti XXX.X., a.s. (predchádzajúci názov L. X., a.s.). Na základe uvedeného má navrhovateľ za to, že súd prvej inštancie výrokom III. napadnutého rozhodnutia ho núti do podania takej žaloby, ktorá by vzhľadom na procesnú úpravu, podporenú aj konštantnou rozhodovacou činnosťou súdov, nemala šancu na úspech, a to pre jej neprípustnosť, ako aj absenciu pasívnej vecnej legitímácie.

3.3. Navrhovateľ má súčasne za to, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení predbežne neposúdil neprijateľnosť podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluvách o úvere predložených navrhovateľom a súčasne predbežne neposúdil ani tú skutočnosť, že odporca prostredníctvom navrhovateľovho zamestnávateľa vymáhal cca 10 rokov premlčaný dlh, čo je v rozpore s § 54a Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v prípade, ak súd prvej inštancie chcel odkázať strany na meritórny prieskum veci, tak mal aplikovať ust. § 337 ods. 1 CSP a poučiť odporcu o možnosti obrátiť sa na súd so žalobou na plnenie voči navrhovateľovi, ak sa domnieva, že voči navrhovateľovi má nejakú pohľadávku.

3.4. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil tak, že navrhovateľ má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, eventuálne, aby uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a súčasne priznal navrhovateľovi voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) voči rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d/ CSP) preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) uznesenie v napadnutom výroku III. podľa § 388 CSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, zmenil tak, že poučil odporcu o možnosti podať žalobu vo veci samej voči navrhovateľovi, ktorou sa bude domáhať uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť odporcovi dlžné sumy zo Zmluvy o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a zo Zmluvy o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, ktoré boli uzatvorené medzi navrhovateľom a L. X., a.s. za účelom uspokojenia ním deklarovanej pohľadávky, ktorej uspokojenia sa domáhal na základe Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008.

6. Primárne odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ podal odvolanie výhradne voči výroku III. uznesenia súdu prvej inštancie vo vzťahu ku ktorému nemožno považovať výrok I. (okrem iného časovo obmedzujúci trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 5266424607 zo dňa 16.10.2007 a Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o úvere č. 3834607607 zo dňa 02.01.2008, uzavretých medzi navrhovateľom a L. X., a.s.) za výrok závislý, a preto tento výrok (I.) nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

7. Odvolací súd mal za to, že odvolanie navrhovateľa voči výroku III. je dôvodné.

8. Primárne navrhovateľ v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť výroku III. napadnutého uznesenia, keď v odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nijako neodôvodnil výrok III., keď uvedené je o to závažnejšie, že v danom prípade boli podľa názoru navrhovateľa splnené podmienky na rozhodnutie podľa § 336 ods. 1 druhá veta CSP, kedy súd prvej inštancie nemal túto povinnosť ukladať, keďže tu je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, čo potvrdzujú aj dôvody uvedené v časti 1.2 tohto odvolania. Konkrétne navrhovateľ poukázal na zánik spornosti vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, nakoľko odporca dňa 09.02.2023, t. j. deň nasledujúci po vydaní napadnutého rozhodnutia, vrátil navrhovateľovi prostriedky, ktoré zamestnávateľ navrhovateľa zrazil zo mzdy navrhovateľa a tiež zamestnávateľ oznámil navrhovateľovi, že nebude pokračovať v ďalších zrážkach z jeho mzdy. Mal za to, že odporca od svojho protiprávneho konania medzičasom upustil, keď mu vrátil aj neoprávnene získané plnenia. Navyše navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci je vysoko pravdepodobné, že odporca by pri súdnom prieskume jeho údajného nároku na plnenie zo zmlúv o úvere, či už z pohľadu neprijateľnosti podmienok nepreukázaného postúpenia pohľadávky a najmä vznesenej námietke premlčania, bol úspešný a tak by navrhovateľ nebol zaviazaný na plnenie, pričom jediný spôsob ako sa tejto situácií mohol odporca vyhnúť a dosiahnuť plnenie,

ktoré mu navrhovateľ odmieta dobrovoľne plniť, je práve cez zrážky zo mzdy, ktoré zamestnávateľ neposudzuje a zároveň ani sa k nim nevyžaduje ani súhlas zamestnanca v danom prípade navrhovateľa.

8.1. Odvolací súd sa s uvedenou odvolacou námietkou navrhovateľa stotožnil, keď poukazuje na to, že odporca ešte pred vydaním uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zamestnávateľovi navrhovateľa oznámil, že z dôvodu žiadosti zamestnávateľa navrhovateľa o vrátenie platieb, predmetné platby vráti na účet zamestnávateľa. Uvedené oznámil odporca zamestnávateľovi navrhovateľa listami datovanými dňom 03.02.2023, ktoré podľa elektronickej správy zamestnávateľa navrhovateľa boli tomuto doručené dňa 09.02.2023, a to v čase pred 11.12 hod., nakoľko uvedená e-mailová správa bola právnenému zástupcovi navrhovateľa zasielaná štvrtok o 11.12 hod. Je potrebné poukázať na to, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo doručené tak právnenému zástupcovi navrhovateľa, ako aj odporcovi dňa 09.02.2023 o 13.08 hod.. Z uvedeného je zrejmé, že odporca v čase, keď on a ani navrhovateľ nemali vedomosť o nariadení predmetného neodkladného opatrenia sa, rozhodol vrátiť vykonané zrážky zo mzdy navrhovateľa. Z uvedeného potom možno vyvodiť záver prezentovaný aj samotným navrhovateľom v danom odvolaní, že odporca ešte pred nariadením neodkladného opatrenia upustil od svojho úmyslu domáhať sa vymáhania pohľadávok z predmetných zmlúv o úvere formou zrážok zo mzdy, čo odôvodňuje vyslovený záver, že uvedeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že odporca napriek tomu, že mu bolo odvolanie navrhovateľa riadne doručené, na toto nereagoval a v odvolacom konaní zostal nečinný.

9. V intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/135/2017 zo dňa 26.09.2018 odvolací súd v súlade s § 337 ods. 1, 2 CSP potom vo výroku III. poučil odporcu o možnosti podať žalobu, ktorou sa v spore môže voči navrhovateľovi domáhať zaplatenia pohľadávok vyplývajúcich z predmetných úverových zmlúv, a v ktorých bude mať možnosť preukázať súdnu vymáhateľnosť týchto pohľadávok, a to aj s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka.

10. S poukazom na uvedené sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami nezaoberal, keď vyššie špecifikovanú odvolaciu námietku odvolací súd posúdil ako dôvodnú, majúcu za následok zmenu rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti.

11. Ak súd uvedenej žalobe vo veci samej vyhovie aj bez návrhu neodkladné opatrenie nariadené uznesením súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zruší (§ 337 ods. 3 CSP).

12. O práve na náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý bol tak vo veci samej, ako aj v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)